

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU,
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
12 DE GENER DE 2025
DIUMENGE I DE DURANT L'ANY,
BAPTISME DE JESÚS, EL SENYOR
Any 73. suplement núm. 4.201**

**DURANT LA SETMANA DEL 13 AL 19
DE GENER, PREGAREM A SANT
JOSEP:**

Dilluns 13: en acció de gràcies **Dimarts, 14:** difunts de la parròquia **Dimecres, 15:** a sant Josep **Dijous, 16:** Josep Robert Oliveras; dif. fam. Pararols-Sidera; Segunda Méndez Pérez; José Franco Castro **Divendres, 17:** Intenció particular **Dissabte, 18:** Giovanna di Maria **Diumenge, 19:** Miquel Bataller; Francsica Valls; Florenci Calderón; dif. fam. Garcia-Panadés; A.A.C.

**DURANT LA SETMANA DEL 13 AL 19
DE GENER, PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte, 18: intenció particular
Diumenge, 19: per les famílies

CLUB DE LECTURA...

Aquest proper dimarts dia 14 de gener, a les 8 del vespre, tenim la sessió d'aquest mes del club de lectura de sant Josep, amb la tria dels llibres del contes de Nadalencs.

L'AIGUA

Gràcies, Pare, per l'aigua,
senzilla i clara, humil i transparent.
Gràcies per la seva força impetuosa
i per la seva quietud serena.
Gràcies, Pare, per l'aigua que cada matí
refresca i neteja el meu cos,
que es desvetlla un cop més a la vida.
Gràcies, Pare, per l'aigua de la pluja
que rega i amara els camps,
fent-hi germinar fruits, herbes i flors de colors.
Gràcies, Pare, per l'aigua fresca de la font
que, en els dies calorosos d'estiu,
sadolla la nostra set
i ens anima a continuar el camí.
Gràcies, Pare, sobretot,
per l' aigua de la Vida
que ens dona a beure el teu Fill
i que apaga la nostra set d' eternitat,
d'amor, de justícia i de pau.
Gràcies també per l'aigua del baptisme
que ens purifica del mal
i ens fa renéixer a l' Home Nou
amb Jesucrist, el teu Fill i germà nostre.

FESTA DE SANT ANTONI
Diumenge 19 de gener de 2025
a la parròquia de sant Miquel,
de Palau-sacosta

a les 11 del matí missa,
tot seguit benedicció dels animals
a les 12 del matí, sardanes a la
plaça de l'Església

***“A tot arreu del món. Veure'ls estendre
ponts, aplanar camins, buscar els perduts
i carregar-se sobre les seves espatlles als
que tenen dificultats per caminar. Perquè
ningú quedi fora i tots puguin participar en
l'alegria de casa seva.”***

papa Francesc, homilia del 6 de
gener de 2025.

Després de festes...

Han passat ja les festes de Nadal, cap d'any i reis. Ens queda un regust agredolç en la memòria i en els esdeveniments que hem viscuts. És el cicle de la vida que cada any ens recorda l'efimer de la nostra existència humana. L'espai i el temps que ens marquen aquest camí de la vida. És la forma d'explicar històries que configura la nostra essència humana des de temps ancestral fins al l'actualitat en la Intel·ligència Artificial i les noves tecnologies que marquen aquesta "nostra història".

Una experiència que té possibilitats infinites, de tot el que hem pogut viure aquests dies, però que ha quedat de tot això? En un temps i una cultura on les emocions estan a flor de pell, de la sensualitat emotiva i de les opinions més que les certes; a voltes em sembla que no queda gaire res. Hom viu aquestes festes amb la gatzara de l'instant fugisser i el gaudi de les tradicions, sovint buides de contingut, però avides de consum! Cadascú ha de fer la seva valoració. No soc ningú per posar-me a la pell de cada persona. Però permeteu-me avui unes consideracions per qui vulgui pensar-hi un moment.

1-Només podem entendre la persona humana des del fet religiós en si mateix. És a dir, amb tot allò que em re-lliga al transcendent. En tot allò que en fa albirar la vida més enllà de la immediatesa del consum i del plaer.

2-Marcats com estem per la història (personal i comunitària) i per la llibertat (a voltes entesa massa egoísticament); fan que la nostra vida sigui sovint un munt d'esdeveniment, sense un clar vincle entre ells. Però oblidem que només des de l'adhesió a una fe, a un projecte de vida hom es realitza. Només des d'una visió integral de la persona podem trobar el sentit i significat del que fem i perquè ho fem. L'encarnació de Déu – el misteri del Nadal- és l'eix de la nostra dimensió històrica, i alhora de la llibertat personal d'escollir entre un Déu fet persona, o el Déu super-heroi. Quin Déu triem? Quina és la nostra dimensió de compromís per la vida humana? Què aportem de "novetat" en les nostres relacions personals? Com podem establir veritables vincles, sense el domini i el poder?

3-L'esforç en la vida és quelcom no sempre prou valorat. Som cridat – i més en aquest temps jubilar- a portar alegria i esperança a tots aquells que ens envolten I això sempre demana un esforç! La realitat present no és sovint un motiu de gaire goig per molta gent. El pessimisme i el derrotisme impregnen moltes de les raons de viure. Ens cal potenciar la dimensió relacionar, de trobada, de diàleg; malgrat que ens costi i sigui costerut. Només així podem viure la fe, que com l'amor s'ha d'expressar de moltes maneres, amb molts moments i realitats.

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 12 de gener de 2025